

præcisere, at bestemmelsen umiddelbart omfatter alle levnedsmiddelvirksomheder.

Reglen i stk. 3 om forbud mod benyttelse af offentlige transportmidler træder i stedet for reglen i epidemilovens § 18.

Til § 12.

Reglen i stk. 1 om desinfektion af personer, løsøre og fast ejendom træder i stedet for bestemmelserne i epidemilovens § 16, stk. 1, og § 19, stk. 1 og 2.

Efter stk. 2 kan epidemikommisjonen efter forhandling med sundhedsstyrelsen iværksætte mindre vidtgående, men i øvrigt hensigtsmæssige foranstaltninger for at hindre smittens udbredelse, f.eks. offentlig bekendtgørelse om sygdommens udbrud og forskrifter til befolkning om, hvorledes man skal forholde sig dels for at undgå at få den smitsomme sygdom, dels hvis man allerede er blevet smittet. Endvidere kan det blive aktuelt at foreskrive tilintetgørelse af inficeret løsøre, jfr. den gældende epidemilovs § 19, stk. 3.

Til § 13.

Med henblik på, at epidemikommisjonen skal kunne vurdere, om der ved et skibs eller luftfartøjs ankomst her til landet er fare for indførelse af smitsomme sygdomme, skal der gives oplysninger om sundhedstilstanden, og indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler herom.

Bestemmelsen svarer til karantænelovens § 23, stk. 1, hvorefter indenrigsministeriet har udstedt bekendtgørelse nr. 128 af 1. april 1953 om karantæneforanstaltninger mod smitsomme sygdomme.

Til § 14.

Bestemmelsen, der svarer til karantænelovens § 22, stk. 1 og 3, fastslår, at epidemikommisjonen skal meddele tilladelse til frit samkvem, før et ankomende skib eller luftfartøj må have samkvem med land, og at toldvæsenet påser, at en sådan tilladelse er givet. Der er åbnet mulighed for, at indenrigsministeren kan bestemme, at kontrollen skal udøves af en anden myndighed.

Til § 15.

Bestemmelsen, der svarer til karantænelovens § 24, giver indenrigsministeren mulighed for af praktiske hensyn at fastsætte mere lempelige regler for skibe og luftfartøjer i regelmæssig rutefart og for

mindre fartøjer samt for orlogsfartøjer og militære luftfartøjer.

Til § 16.

Som efter den gældende karantænelov, jfr. § 23, stk. 2, og § 25, stk. 1, er det i forslaget fremhævet, at epidemikommisjonen kan påbyde, at enhver, der ankommer her til landet, skal lade sig undersøge af en læge. Efter forslaget er der åbnet mulighed for at indlægge den pågældende til tvangsmæssig observation, ligesom politiets bistand hertil om nødvendigt kan indhentes.

Til § 17.

Når først en person er ankommet til landet, foreslås det i øvrigt, at vedkommende er underkastet reglerne i lovforslagets §§ 6-12.

Til § 18.

I karantænelovens §§ 35-37 er fastsat regler om karantæneforanstaltninger over for gods, bagage og post. I forslagets § 18, stk. 1, åbnes mulighed for indenrigsministeren til at fastsætte tilsvarende regler herom.

Endvidere gives der i stk. 2 indenrigsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om foranstaltninger, der skal hindre, at rotter eller andre gnave-re fører smitte fra en af loven omfattet sygdom ind eller ud af landet, jfr. den gældende karantænelovs §§ 7-9. Disse regler vil blive fastsat efter nærmere forhandling med miljøministeren, da det er miljøministeren, der i øvrigt er ansvarlig for lovgivningen om rotter, jfr. lov nr. 120 af 3. maj 1961 om udryddelse af rotter.

Til § 19.

Bestemmelsen svarer til karantænelovens § 14.

Til § 20.

Bestemmelsen træder i stedet for epidemilovens § 36 a og karantænelovens § 43 a. Indenrigsministeriet vil i et cirkulære præcisere, hvilke foranstaltninger, der skal omfattes af bestemmelsen.

Til § 21.

Bestemmelsen om anmeldelsespligt svarer til epidemilovens § 12. En persons omgangskreds omfatter såvel de egentlige medlemmer af en husstand som tilrejsende, logerende og pensionærer, ligesom omgangskreds også skal omfatte kolleger